

Daniel Kitabı - Sayı Yüz Kırk Yedi

Dini hareketlerin Amerikan siyasetini şekillendirmedeki rolü: Pat Robertson'dan Hristiyan Koalisyonu'na

Jeff Pippenger
2024-03-20

Geçen yazıyı aşağıdaki paragrafla bitirdik:

"Spiritizm yoluyla tezahür eden mucizekâr güç, insanlara değil de Tanrı'ya itaat etmeyi seçenlere karşı etkisini gösterecektir. Ruhlardan gelen mesajlar, Tanrı'nın onları Pazar gününü reddedenleri hataları konusunda ikna etmek için gönderdiğini ilan edecek ve ülkenin yasalarına, Tanrı'nın yasası gibi itaat edilmesi gerektiğini ileri sürecektir. Onlar, dünyadaki büyük kötülükten yakıncak ve ahlakın yozlaşmış durumunun Pazar gününün kutsallığının çığnemesinden kaynaklandığına dair din öğretmenlerinin tanıklığını destekleyeceklerdir. Tanıklıklarını kabul etmeyi reddeden herkes aleyhine büyük bir öfke kışkırtılacaktır." The Great Controversy, 589, 590.

"Pazar gününün kutsallığının çığnemesinin ahlakın yozlaşmış hâline yol açtığına dair din adamlarının tanıklığı", Amerika Birleşik Devletleri'nde güneşe tapınmanın dayatılmasına götüren tarihin bir kilometre taşıdır. Amerikalı televanjelist ve Christian Broadcasting Network (CBN) ile Christian Coalition'ın kurucusu Pat Robertson, 1988'de Cumhuriyetçi ön seçimlerinde Amerika Birleşik Devletleri Başkanlığına aday oldu. Robertson'un kampanyası, muhafazakâr Hristiyan seçmenleri harekete geçirmek ve Evanjelik inançlarıyla uyumlu sosyal ve ahlaki meseleleri savunmaya odaklandı. 1989'daki zamanın sonunda, sekiz son başkandan ilkinin tarihinde, Christian Coalition'ın lideri ve kurucusu başkanlığa aday oldu. Reagan'ın başkanlık tarihi, son Cumhuriyetçi başkanın tarihini temsil eder.

Tanrı'nın yargıları, Büyük Mücadele'deki önceki pasajın yerine gelmesini sağlayacak ve Hristiyan Koalisyonu'nun çalışmalarıyla paralellik taşıyan bir ortamı ortaya çıkarmak üzeredir. Hristiyan Koalisyonu, Bayan White'ın, yönetimin dizginlerini elinde tutanların çözemeyeceğini belirttiği ahlaki ve sosyal sorunları ele almak üzere ortaya çıktı. Reagan dönemindeki Hristiyan Koalisyonu, çok yakın gelecekte benzer bir hareketi temsil etmektedir. Peygamberlik açısından, Hristiyan Koalisyonu, 1880'ler ve 1890'larda Blair Tasarılarıyla bağlantılı Pazar günü yasası krizi sırasında Ulusal Reform Hareketi tarafından örneklenmiştir. Ulusal Reform Hareketi 1888'de kuruldu ve Bayan White yazılarında özellikle bu harekete değindi.

Tanrı'nın halkını büyük bir kriz bekliyor. Dünyayı bir kriz bekliyor. Tüm çağların en önemli mücadelesi hemen önümüzde. Kırk yılı aşkın bir süredir, peygamberlik sözünün otoritesine dayanarak yaklaştığını ilan ettiğimiz olaylar şimdi gözlerimizin önünde gerçekleşiyor. Vicdan özgürlüğünü kısıtlayacak bir anayasa değişikliği meselesi çoktan ülkenin yasa koyucularının gündemine taşındı. Pazar gününe uyulmasının zorunlu kılınması meselesi ulusal çapta ilgi ve önem kazanmış durumda. Bu hareketin sonucunun ne olacağını çok iyi biliyoruz. Ama bu durumla yüzleşmeye hazır mıyız? Önlerinde duran tehlike konusunda insanları uyarmak gibi

Tanrı'nın bize emanet ettiği görevi sadakatle yerine getirdik mi?

Pazar gününün dayatılmasını savunan bu hareketin içinde yer alanlar arasında bile, bu eylemin ardından gelecek sonuçlara kör olan pek çok kişi vardır. Dini özgürlüğe doğrudan darbe vurduklarını görmüyorlar. Kutsal Kitap'taki Sebt gününe ilişkin iddiaları ve Pazar kurumunun dayandığı sahte temeli hiç anlamamış olan çok kişi vardır. Dini yasamadan yana herhangi bir hareket, aslında, yüzyıllar boyunca vicdan özgürlüğüne karşı kararlı bir savaş yürütmüş olan papalığa verilmiş bir tavizdir. Pazar gününün tutulması, sözde Hristiyan bir kurum olarak varlığını "yasa tanımazlığın gizemi"ne borçludur; ve onun zorla uygulanması, Roma Katolikliğinin bizzat köşe taşı oluşturduğu ilkelerin fiilen tanınması olacaktır. Ulusumuz, bir Pazar yasası çıkaracak kadar yönetiminin ilkelerinden vazgeçtiğinde, Protestanlık bu eylemle papalıkla el ele vermiş olacaktır; bu, uzun zamandır yeniden etkin bir despotizme sığınmak için fırsat kollayan tiranlığa hayat vermekten başka bir şey olmayacaktır.

Ulusal Reform Hareketi, dini yasama yetkisini kullanarak, tam olarak geliştiğinde, geçmiş çağlarda hüküm sürmüş olan aynı hoşgörüsüzlük ve baskıyı ortaya koyacaktır. O zamanlar insan kurulları Tanrı'ya özgü yetkileri üstlenmiş, despotik güçleri altında vicdan özgürlüğünü ezmiş; buyruklarına karşı çıkanları ise hapis, sürgün ve ölüm izlemiştir. Eğer papalık ya da onun ilkeleri yeniden yasama yoluyla iktidara taşınırsa, yaygın yanılgılara boyun eğmek uğruna vicdanı ve gerçeği feda etmeyecek olanlara karşı zulüm ateşleri yeniden alevlendirilecektir. Bu kötülük gerçekleşmek üzeredir.

Tanrı bize önümüzdeki tehlikeleri gösteren bir ışık verdiğinde, bunu insanların dikkatine sunmak için elimizden gelen her çabayı göstermeyi ihmal edersek, O'nun gözünde nasıl aklanmış sayılabiliriz? Onları bu hayati meseleyle uyarılmadan yüz yüze bırakmaya razı olabilir miyiz?

Önümüzde, insanların yasalarıyla hükümsüz kılınan Tanrı yasasını savunmak için, hapse atılma, mal-mülk kaybı ve hatta can kaybı riskini göze almayı gerektiren süregiden bir mücadele ihtimali var. Bu durumda dünyevi politika, barış ve uyum uğruna ülke yasalarına görünürde itaat etmeyi telkin edecektir. Ve bazıları, Kutsal Yazılar'dan bile böyle bir yolu savunacaktır: 'Her can, üstün otoritelere boyun eğsin.... Mevcut otoriteler Tanrı tarafından atanmıştır.'

"Ama geçmiş çağlarda Tanrı'nın kullarının yolu nasıl olmuştur? Havariler, O'nun dirilişinden sonra Mesih'i ve çarmıha gerilmiş olan O'nu vaaz ettiklerinde, yetkililer onlara artık konuşmalarını ve İsa'nın adıyla öğretmemelerini emrettiler. 'Fakat Petrus ile Yuhanna onlara şöyle cevap verdiler: Tanrı'nın önünde, Tanrı'yı dinlemekten çok sizi dinlemek doğru mudur, kendiniz hükmedin. Çünkü gördüğümüz ve işittiğimiz şeyleri söylemekten geri duramayız.' Onlar Mesih aracılığıyla gelen kurtuluşun müjdesini vaaz etmeyi sürdürdüler ve Tanrı'nın gücü bu mesaja tanıklık etti." Tanıklıklar, cilt 5, 711-713.

Tanrı'nın yargıları, Amerika Birleşik Devletleri'nde toplumsal, ekonomik ve dinî alanlarda, dinî liderlerin kamu ahlakının yeniden canlandırılması çağrısını dile getirmeye başlamalarını gerekçelendirecek bir ortam üretmek üzeredir; tıpkı bunun 1880'ler ve 1890'larda örneğini gördüğümüz gibi ve 1989'da zamanın sonunu işaretleyen başkanın döneminde bir kez daha olduğu

gibi. “Tanrı’nın halkını büyük bir kriz bekliyor. Dünyayı bir kriz bekliyor.” Kardeş White iki soru sorar: “Tanrı bize önümüzdeki tehlikeleri gösteren bir ışık verdiğinde, bunu halkın önüne getirmek için gücümüz yettiğince her çabayı göstermeyi ihmal edersek, O’nun gözünde nasıl aklanmış durumda durabiliriz? Bu çok önemli meseleyle uyarılmadan yüzleşmeleri için onları kendi hallerine bırakmaya razı olabilir miyiz?”

Önümüzdeki tehlikeleri gösteren nasıl bir ışık olmuştur ve eğer hiç ışık olmadıysa, o uyarı mesajını hiç duymamışlarsa, sevgi dolu bir Tanrı halkını bir uyarı mesajı sunmamaktan nasıl sorumlu tutabilir? Sevgili Okuyucu, bu yazıların temsil ettiği ışık nedeniyle sorumlu tutulacaksınız.

Bu makalelerde Demokrat ejderha gücünün, Cumhuriyetçi sahte peygamber gücünün, papalık gücünün, İslam’ın ve Laodikya Adventist kilisesinin, ayrıca harfi İsrail’in özelliklerine dair belirli betimlemeler muktedirler tarafından nefret söylemi olarak kabul edilecektir; ancak bunlar, satır üstüne satır yöntemiyle tesis edilen Tanrı’nın Sözüden gelen mesajı teşkil eder ve o satırlar Tanrı’nın yargılarının artmak ve sıklık bakımından tırmanmak üzere olduğunu haykırıyor.

Peygamberi olarak, 1989’daki zamanın sonundan hemen önceki dönemde bir araya gelen Hıristiyan Koalisyonu, 1880’ler ve 1890’larla basit bir paralellikten ibaret olmaktan daha önemli bir uygulamaya sahiptir. Az önce Kardeş White’tan alıntı yaptığımız pasajda, spiritizmi Şeytan’ın dünyayı esir almasının iki yolundan biri olarak tanımlar ve ardından onun gerçekleştireceği mucizelere değinir.

1988 seçiminden sonra, yani Hıristiyan Koalisyonu’nun ortaya çıkışının ardından, ejderhanın âleminde, canavarın âleminde ve sahte peygamberin âleminde şeytanî mucizelerin muazzam bir tezahürü görüldü. Bu olguları doğru biçimde yerli yerine oturtmak önemlidir; zira bunlar, Amerika Birleşik Devletleri’nde yakında yürürlüğe konacak Pazar günü yasasının ardından Mesih’in kimliğine bürünerek Şeytan’ın zuhurunu tipolojik olarak temsil etmektedir.

Katoliklik dünyasında, 1990’larda, dünya, sözde Bakire Meryem’in görüldüğü iddia edilen olaylara ve bunlara eşlik eden aziz heykellerinin kanaması, gökyüzünde görümlerin belirmesi, bulutsuz göklerden çiçek yapraklarının yağması ve diğer saçma, şeytani mucizelere tanık oldu. O dönemlerde, bu olayların yarattığı yanılsamalara kapılan kitleler tarafından, dünyanın dört bir yanından binlerce kişinin katıldığı hac yolculukları gerçekleştirildi. Bunlar hakkında kitaplar yazıldı, gazeteciler araştırdı, Time ve Newsweek gibi dergiler bunları kapaklarına taşıdı.

Ejderhanın egemenlik alanında, Hindistan’daki Hindu heykelleri, heykellerin ağızlarına konulan kaşık veya bardaklardaki içecek sunularını içmek suretiyle şeytanî mucizeler sergiledi. Hindistan’daki küçük bir köyde başlayan bu olgu, Mısır’ın kurbağaları gibi bütün ülkeye yayıldı. BBC televizyon haberleri bu olgu üzerine bir değerlendirme yaptı ve sonradan aklına gelmişçesine, ekrandaki BBC muhabiri şu soruyu ortaya attı: “Acaba yarın Londra Müzesi’ne gidip Hindu heykellerinden birine bir bardak süt sunsak ne olur?” Ertesi günün akşam haberleri aynı muhabiri Londra Müzesi’nde gösterdi ve kameralar kayıttayken büyük bir Hindu heykeline bir bardak süt sundu. Bardağın heykelin dudaklarına değmesiyle süt derhal heykelin içine çekildi.

Yerli Amerikalı kehanetlerinin maneviyatı içinde, “Miracle” olarak bilinen beyaz bufalo 20 Ağustos 1994’te Wisconsin, Janesville yakınlarındaki Dave ve Valerie Heider’in çiftliğinde doğdu. Miracle beyaz kürkle doğdu ve doğumu bazıları tarafından bir Yerli Amerikalı kehanetinin gerçekleşmesi olarak kabul edildi. Çeşitli Yerli Amerikalı geleneklerinde beyaz bir bufalonun doğumu, birlik, barış ve ruhsal yenilenmeyi simgeleyen kutsal ve önemli bir olay olarak görülür. Miracle geniş çapta ilgi gördü ve birçok insan için umudun ve ruhsal önemin bir sembolü haline geldi. Beyaz bufalo kehanetinin kökeni geriye doğru izlenir ve Yerli Amerikalıların spiritüalist dininin en kutsal emanetiyle doğrudan ilişkilendirilir; çünkü beyaz bufaloyla ilgili ilk öyküde “piece pipe”ın kültüre tanıtıldığı anlatılır.

1994 yılında, mürted Protestanlığın sahte peygamberinin etki alanında, Toronto Blessing olarak da bilinen Kutsal Kahkaha hareketi, Kanada’nın Ontario eyaletindeki Toronto’da bulunan Toronto Airport Vineyard Church’te (bugün Catch The Fire Toronto olarak bilinir) 1994 Ocak ayında başladı. Pastörler John ve Carol Arnott’un yönettiği bir dizi uyanış toplantısı sırasında, kontrol edilemeyen kahkaha olgusu—titreme, ağlama ve yere düşme yahut hayvanları ve hayvan seslerini taklit etme gibi diğer tezahürlerle birlikte ve çoğu kez “Ruh’ta yere serilme” ya da “Rab’de sarhoş olma” diye adlandırılan—cemaat mensupları arasında vuku bulmaya başladı.

Gülme ve diğer tezahürler, katılımcılar tarafından Kutsal Ruh’un mevcudiyetine ve faaliyetlerine atfedildi; bu fenomeni tanımlamak üzere “Kutsal Kahkaha” terimi kullanılmaya başlandı. Toronto Havalimanı Vineyard Kilisesi’ndeki uyanış toplantıları dünya çapında dikkat ve ziyaretçi çekti; bu da hareketin diğer kiliselere ve cemaatlara yayılmasına yol açtı. İnsanlar, bu kahkahayı tecrübe etmek için dünyanın dört bir yanından geldiler ve kendi yerel kiliselerine döndüklerinde, bu kiliselerde çoğu zaman aynı şeytani tezahürler ortaya çıkmaya başlıyordu.

Pat Robertson, 1960 yılında Christian Broadcasting Network’ü (CBN) kurdu. CBN, Hristiyan içerikli yayınlara adanmış ilk televizyon ağlarından biriydi ve Amerika Birleşik Devletleri’nde Hristiyan yayıncılık sektörünün büyümesinde önemli bir rol oynadı. Yıllar içinde CBN, televizyon, radyo ve dijital medya aracılığıyla erişimini ve etkisini genişleterek dünyanın en büyük Hristiyan medya kuruluşlarından biri haline geldi.

1988’de Christian Coalition’ı kurdu ve Amerika Birleşik Devletleri başkanlığına aday oldu. İnançlarının kökeni National Reform Movement ve Lord's Day Alliance'a dayanır. Bu iki kuruluş da 1888’de kuruldu ve alkolün yasaklanması, kadınların oy hakkı ve Sabbath’ın (Pazar) bir dinlenme ve ibadet günü olarak gözetilmesi dahil Hristiyan ilkelere dayalı çeşitli sosyal reformları savundu. Hareket, Evanjelik Protestanlıktan etkilendi ve Kutsal Kitap ilkeleriyle yönlendirilen bir "Hristiyan ulus" kurmayı amaçladı. Robertson, hem National Reform Movement hem de Lord's Day Alliance ile aynı ilkeleri temsil ediyordu. Bu nedenle Regent University’yi de kurdu.

Pat Robertson, William Miller’in böylesine cesurca karşı çıktığı Katolik doktriniyle uyum içinde, 1977’de Regent Üniversitesi’ni kurdu. Katoliklik ve dinden dönmüş Protestanlık, diğer kutsal olmayan meyvelerinin yanı sıra, İsa gerçekten geri dönmeyen önce bin yıllık bir barış dönemi olacağı inancını doğuran şeytani bir Kutsal Kitap metodolojisi kullanır. Robertson, üniversitesinin Kutsal Kitap’taki Bin Yıl sırasında Mesih’in bin yıllık yönetimini yürütecek olanlar olmaları için

erkek ve kadınları yetiştirdiğine inanır. Regent terimi, ülke dışında bulunan bir yönetici veya monark adına temsilci ya da vekil olarak hareket eden kişi anlamına gelir.

1989'da vuku bulan "zamanın sonu"ndan önce, en azından 1960'tan itibaren, 1888'de Pazar yasasının çıkarılması için bastırılan kuruluşların modern muadilleri tarih sahnesine çıktı. 1989'dan sonra şeytanî tezahürler, ejderha, canavar ve sahte peygamberden oluşan dinsel alanın üç unsurunun tümünü sarstı. İsa her zaman bir şeyin sonunu onun başlangıcıyla özdeşleştirir ve Daniel on birin kırkıncı ayetindeki "zamanın sonu" olan 1989, kırk birinci ayetteki yakında gelecek Pazar yasasında sona erecek peygamberî bir dönemi başlatır. O Pazar yasası geldiğinde, Şeytan Mesih'in "kılığına girmiş" gibi görünür ve mucizeler ve şifalarla aldatmasının taçlandırıcı eylemi başlar.

O peygamberlik dönemini başlatan tarih, Pazar yasasına götüren dinden sapmış bir Protestan hareketinin bir eylemini tanımlar; ki bu da, o dönemin başlangıcı olan 1989 ile temsil edilmişti. 1989'da "Demir Perde"nin "duvarı" yıkıldı ve bu dönemin sonunda "Kilise ile devletin ayrımı duvarı" yıkılır. Bu dönemin başlangıcı, son sekiz başkandan ilk ikisini işaret eder. Başlangıç, papalığın Sovyetler Birliği'ndeki ateizm düşmanını alt etmesini; sonu ise papalığın Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Protestanlık düşmanını alt etmesini işaret eder. Başlangıç, o sekiz başkandan ilkinin (bir Cumhuriyetçi) Kutsal Kitap peygamberliğindeki Antikrist'le el ele verdiğini tanımlar; bitiş ise o sekiz başkandan sonuncusunun Kutsal Kitap peygamberliğindeki Antikrist'le el ele vermesini işaret eder. O ilk başkanın duvarı yıkmaktan sorumlu olduğu kabul edilir; sonuncusu ise duvarı inşa edecek olandır.

1960'ta, 1989'daki Sonun Zamanına kadar uzanan süreçte, modern Ulusal Reform Hareketi başladı. Seçimlerin ardından şeytanî mucizeler başladı. Pazar Yasasından önce, ulusal reformcuların nihai tezahürü yeniden siyasî başını kaldıracaktır. Pazar Yasasıyla birlikte, Şeytan'ın olağanüstü faaliyeti için zaman gelmiş olacaktır. Pazar Yasasından önce, peygamberî bir zorunluluk gereği, yalnızca Amerika Birleşik Devletleri'nin ulusal refahını ortadan kaldırmakla kalmayan, fakat aynı zamanda öylesine şiddetli ve dehşet verici olacak yargılar gerekecektir ki, bu, son ulusal reform hareketindeki Hristiyan Milliyetçilerin, söz konusu yargıların sebebi olarak, Rab'bin Günü diye adlandırdıkları şeyin kutsallığını çiğneyen vatandaşları teşhis edebilmelerine imkân veren mantıksal gerekçeyi tesis etsin.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Halkımız, şimdiye dek içinde buldukları lakayt tutumu sürdürürse, Tanrı Ruhunu onların üzerine dökemez. O'nunla işbirliği yapmaya hazır değiller. Durumun farkında değiller ve yaklaşan tehlikeyi kavramıyorlar. Şimdi, hiç olmadığı kadar, teyakkuz ve ortak hareket etme ihtiyaçlarını hissetmeliler.

Üçüncü meleğin özel görevinin önemi gerektiği gibi anlaşılmamıştır. Tanrı, halkının bugün buldukları konumdan çok daha ileride olmasını istemişti. Ama şimdi, onların harekete geçme zamanı geldiğinde, hazırlık yapmaları gerekiyor. Ulusal Reformcular din özgürlüğünü kısıtlayacak önlemleri dayatmaya başladıklarında, önderlerimiz durumun farkında olmalı ve bu çabalara karşı koymak için içtenlikle çalışmalıydılar. Halkımızdan ışığın—tam da bu zaman

için ihtiyaç duydukları güncel gerçeğin—esirgenmesi Tanrı'nın düzenine uygun değildir. Üçüncü meleğin mesajını veren vaizlerimizin tümü aslında bu mesajın neyi içerdiğini gerçekten anlamış değildir. Ulusal Reform hareketi bazılarınca o denli önemsiz görülmüştür ki, ona fazla dikkat göstermeyi gerekli saymamışlar, hatta böyle yapmakla üçüncü meleğin mesajından ayrı konulara zaman ayırmış olacaklarını düşünmüşlerdir. Rab, kardeşlerimizin bu zaman için olan mesajı bu şekilde yorumlamalarını bağışlasın.

Halk, bugünün tehlikeleri konusunda uyandırılmalıdır. Nöbetçiler uyuyor. Yıllar gerisindeyiz. Baş nöbetçiler, kendilerine dikkat etmeleri gerektiğinin aciliyetini hissetsinler ki, tehlikeleri görebilmeleri için kendilerine verilmiş fırsatları kaçırmassınlar.

Eğer konferanslarımızdaki önde gelen kişiler Tanrı tarafından kendilerine gönderilen mesajı şimdi kabul etmez ve harekete geçmek için saf tutmazlarsa, kiliseler büyük zarar görecektir. Gözcü kılıcın geldiğini gördüğünde boruya net bir ses verdiğinde, hat boyunca bulunan halk uyarıyı yankılar ve herkes savaşa hazırlanma fırsatı bulur. Ama çoğu kez önder tereddüt ederek durmuş, sanki şöyle der gibi olmuştur: “Çok acele etmeyelim. Bir hata olabilir. Sahte bir alarm vermemeye dikkat etmeliyiz.” Kendisindeki bizzat bu tereddüt ve belirsizlik şöyle haykırıyor: “Barış ve güvenlik. Heyecanlanmayın. Telaşa kapılmayın. Bu dinî değişiklik meselesi gereğinden çok büyütülüyor. Bu çalkantı da zamanla dinecek.” Böylece fiilen Tanrı'dan gönderilen mesajı inkâr eder ve kiliseleri harekete geçirmek üzere tasarlanmış uyarı görevini yapamaz. Gözcünün borusu net bir ses vermez ve halk savaşa hazırlanmaz. Gözcü, tereddütü ve gecikmesi yüzünden canlar yok olup gider ve kanlarının hesabı kendisinden sorulur diye sakınsın.

Uzun yıllardır ülkemizde bir Pazar günü yasaının çıkarılmasını bekliyorduk; ve şimdi bu hareket kapımıza kadar gelmişken soruyoruz: Halkımız bu meselede görevini yerine getirecek mi? Dini hak ve özgürlüklerine değer verenleri öne çağırmak ve sancağı yükseltmek için yardım edemez miyiz? İnsana değil de Tanrı'ya itaat etmeyi seçenlerin zulmün elini hissedecekleri zaman hızla yaklaşıyor. O halde O'nun kutsal buyrukları ayaklar altına alınırken susarak Tanrı'ya saygısızlık mı edeceğiz?

Protestan dünyası tavrıyla Roma'ya tavizler verirken, uyanalım; durumu kavrayalım ve önümüzdeki mücadeleyi gerçek mahiyetiyle görelim. Nöbetçiler şimdi seslerini yükseltsin ve bu zaman için geçerli hakikat mesajını ilan etsinler. İnsanlara peygamberlik tarihinin neresinde olduğumuzu gösterelim ve gerçek Protestanlık ruhunu uyandırmaya çalışalım; dünyayı, uzun süredir yararlandığı din özgürlüğü ayrıcalıklarının değerini idrak etmeye uyandıralım.

Tanrı bizi uyanmaya çağırıyor; çünkü son yakındır. Her geçen saat, yakında üzerimize açılacak büyük sahnelerde pay almak üzere yeryüzünde bir halkı hazırlamak için göksel mahkemelerde süren bir faaliyet saatidir. Bize pek az değerliymiş gibi görünen bu gelip geçen anlar, ebediyete ilişkin büyük bir ağırlık taşır. Onlar, ruhların kaderini sonsuz yaşam ya da ebedi ölüm için şekillendiriyor. Bugün halkın kulağına söylediğimiz sözler, yapmakta olduğumuz işler, taşıdığımız mesajın ruhu, yaşamdan yaşama götüren bir koku ya da ölümden ölüme götüren bir koku olacak.

"Kardeşlerim, hem kendi kurtuluşunuzun hem de başka ruhların akıbetinin, önümüzde duran sınama için şimdi yapacağınız hazırlığa bağlı olduğunu fark ediyor musunuz? Size karşı muhalefet yöneltildiğinde ayakta durmanızı sağlayacak o yoğunlukta bir gayrete, o dindarlık ve adanmışlığa sahip misiniz? Tanrı benim aracılığıyla bir kez bile konuştuysa, öyle bir zaman gelecek ki kurulların önüne çıkarılacaksınız ve benimsediğiniz her bir hakikat öğretisi sert biçimde eleştirilecektir. şu anda pek çoğunun boşa gitmesine izin verdiği zaman, yaklaşan krize hazırlanmamız yönünde Tanrı'nın bize verdiği göreve adanmalıdır." Tanıklıklar, cilt 5, 714-716.